

KYNOLOGIN KYNÄSTÄ - marraskuu 2023

IN MEMORIAM – TURJAKE

Saimme, vaimoni **Zaiga** ja minä, lokakuussa suruviestin. Opaskoira Turjake oli siirtynyt koirien taivaanpankalle. Turjake oli nimensä veroinen ”turilas” tullessaan meille kokeiltavaksi ja myöhemmin koulutettavaksi. Se oli vähän airedalenterrieriä muistuttava ja runsasturkkinen. Kerimäkeläiselle löytökoirakenneliä pitävälle **Taina Anselalle** rajavartioiden Parikkalasta kiinniottama Turjake tuli säilöön ja sille oli annettu matkan varrella nimikin - Turjake. Turjakkeella oli kaulassa jonkun koneen väkipyörästä hihnamateriaalista leikattu panta, johon oli poltettu numerosarja, jonka perusteella sen oletettiin ehkä olevan Venäjän sotakoirajoukoista karannut. Turjakkeen iäksi arvioimme yhdestä puoleentoista vuotta, joten se olikin sopivan ikäinen testattavaksi. Siispä toimeksi.

Vaimoni **Zaiga** oli kuopiolaisessa Viiksi-nimisessä koira-alan yrityksessä opettelemassa opaskoirien kouluttajaksi. Hän sai Turjakkeen oppilaakseen ja myöhemmin tästä mainiosta koirasta tulikin ensimmäinen Zaigan kouluttama ”suomalainen” opaskoira. Teimme osittain koirahommia Latviassa, jossa on laajat viljelyspellot. Siihen aikaan ei vielä kääritty rehupaaleja muoviin, vaan ne ladottiin välivarastoihin pelloille syrjälleen satojen metrien mittaisiksi jonoiksi. Ai että, Turjakkeella ja Zaigan Aki-dobermannilla oli yhdessä hauskaa juostessaan ja pomppiessaan koulutuksen lomassa paalirivistöjen päällä!

Turjake valmistui aikanaan opaskoiraksi ja se luovutettiin käyttöön helsinkiläiselle **Regina Koljoselle**. Pari huomiota Turjakkeen olemuksesta ja yhteistyöstä Reginan kanssa. Turjakkeen työskentely oli hienon näköistä ja varmaan tuntuistakin. Askel oli pehmeä ja kontakti Reginaan erinomainen. Oppaana Turjake oli tarkka ja myös vapaa-aikana herrasmies.

Juha Herttuainen